

[Indenrigsministeren.]

En nødvendig forudsætning for fikseringen af ejendomsskylden i amtskommunerne er den foreslåede udvidelse af amtskommunernes beskatningsgrundlag, hvorefter halvdelen af den del af amtskommunernes udskrivningsbehov, der ikke dækkes af den fikserede ejendomsskyld, udskrives på sognekommunerne. Ved valget af dette fordelingsgrundlag — halvdelen efter grundværdi og halvdelen efter indkomst — er der lagt afgørende vægt på, at fordelingen herefter skal ske efter sognekommunernes beskatningsgrundlag og dermed efter deres bæreevne. En indskrænkning af fordelingsgrundlaget, således at det — som foreslået af venstre og de konservative — alene omfatter de skattepligtige indkomster, vil føre til en for kraftig forskydning af bidraget til amtskommunen.

I betragtning af, at sognekommunernes bæreevne beror såvel på indkomstmassen som på de samlede grundværdier i kommunen, er det også ganske rimeligt, at udskrivningen af hver enkelt sognekommunes bidrag til amtskommunen sker efter den i kommunen fastsatte fordeling mellem udskrivning på grundværdier og indkomster (ligningsforholdet). Udskrivningen af bidraget i den enkelte kommune finder jo dermed sted på den måde, der bedst stemmer med bæreevnen i kommunen, idet de fastsatte ligningsforhold vel gennemgående må antages at ville give et ganske godt udtryk herfor.

Halveringen af den amtskommunale udskrivning på grundværdier og fastsættelsen af en overgrænse for den amtskommunale grundskyldpromille på 14 medfører, at der gøres mere plads for den sognekommunale grundskyld. Der kan derfor fastsættes rammer for den sognekommunale grundskyldpromille, hvorved det vil være muligt at bevare udskrivningen af grundskyld i disse kommuner på det niveau, som findes i langt de fleste af sognekommunerne. Samtidig nærmer det samlede niveau for den sogne- og amtskommunale grundskyld sig det købstadkommunale niveau. I langt de fleste sognekommuner blev grundskylden i skatteåret 1959-60 således udskrevet med promiller, der lå inden for de nu foreslåede over- og undergrænser på 35 og 12 promille. Sammenlagt med den reducerede amtskom-

munale promille vil den sognekommunale promille for andre ejendomme end landbrugsejendomme således udgøre indtil 26 i kommuner med minimumspromille og højst 49 i sognekommuner med maksimumspromille mod fra ca. 21 til ca. 92 i skatteåret 1959-60. I næsten alle købstæder udgør de samlede kommunale grundskyldpromiller 24-26.

Ved fastsættelsen af de nævnte grænser tilvejebringes der således ikke alene større ensartethed landkommunerne imellem, men også i forholdet mellem land og by, uden at der behøver at ske afgørende ændringer i beskatningen i langt de fleste sognekommuner, når bortses fra den amtskommunale udskrivning på sognekommunerne, der delvis modvirkes af lettelsen i folkepensionsudgifterne.

I afsnit 3 i de almindelige bemærkninger til ejendomsskatteLovforslaget er der nærmere redegjort for de samlede økonomiske virkninger af forslagene, således som virkningerne ville have været, hvis forslagene havde været gældende i året 1959-60. Det fremgår heraf, at de samlede nedsættelser af udskrivningsbehovet i bykommunerne udgør knap 34 mill. kr., medens den samlede lettelse for sogne- og amtskommunerne er på 41 mill. kr. Denne sidste lettelse dækker over en lettelse af den amtskommunale udskrivning på 74 mill. kr. og en forøgelse af den sognekommunale beskatning på 33 mill. kr. Lettelsen af den amtskommunale beskatning er jo udelukkende en lettelse for ejere af fast ejendom, og efter forslaget kommer lettelsen først og fremmest ejere af landbrugsejendomme til gode. For dem ville lettelsen i 1959-60 have været 50 mill. kr., og den resterende grundskyld for landbrugsejendomme ville kun udgøre 24 mill. kr. Denne store lettelse for landbrugsejendomme hænger sammen med, at de nuværende tilskud til landbrugsejendommenes grundskyld bevares fuldt ud for derved at imødekomme de stærke ønsker, der — med baggrund i landbrugets lave forrentningsprocent for tiden — har været fremsat om lettelse for landbruget.

Når regeringen har ment at kunne oprettholde landbrugstilskuddet fuldt ud, er det bl. a., fordi ejere af landbrugsejendomme ikke på længere sigt i samme omfang som ejere af andre ejendomme — og det gælder